

Stęszew, dnia 5 czerwca 2023r.

Znak: Oś.6220.33.2021

Zawiadomienie

Na podstawie art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2023r., poz. 775) w związku z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2022r., poz. 1029) **zawiadamiam strony postępowania poprzez obwieszczenie o wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 31 maja 2023r., znak. Oś.6220.33.2021, której treść podaję niżej.**

Doręczenie w/w zawiadomienia uważa się za dokonane po upływie 14 dni od dnia publicznego ogłoszenia.

Publiczne udostępnienie niniejszego zawiadomienia na tablicach ogłoszeń oraz w Biuletynie Informacji Publicznej następuje z dniem 6 czerwca 2023r.

*Burmistrz Gminy Stęszew
/-/ Włodzimierz Pinczak*

Stęszew, dnia 31 maja 2023r.

Znak. Oś. 6220.33.2021

DECYZJA o środowiskowych uwarunkowaniach

Na podstawie art. 71, art. 75 ust. 1 pkt 4 i art. 82 i art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2022 r., poz. 1029 ze zm.) - dalej *ustawy ooś* oraz art. 104 i 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2023r., poz. 775 ze zm.) – dalej *k.p.a.*, po rozpatrzeniu wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach

orzekam co następuje:

określić środowiskowe uwarunkowania dla realizacji przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie zakładu produkcji zabudów do samochodów ciężarowych i transportowych „KONAR” o kolejną kabinę lakierniczą. Kabina będzie integralną częścią zakładu produkcji naczep zlokalizowanego na terenie działek o nr ewid. 598/1, 598/3, 598/6 obręb Stęszew oraz 12/1, 12/3, 12/5, 14/2, 390/5 obręb Dębienko

z poniższymi warunkami:

I. Rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia:

Planowane przedsięwzięcie będzie polegać na rozbudowie zakładu produkcji zabudów do samochodów ciężarowych i transportowych „KONAR” o kolejną kabinę lakierniczą. Kabina będzie

integralną częścią zakładu produkcji naczep zlokalizowanego na terenie działek o nr ewid. 598/1, 598/3, 598/6 obręb Stęszew oraz 12/1, 12/3, 12/5, 14/2, 390/5 obręb Dębienko.

II. Warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji i eksploatacji planowanego przedsięwzięcia:

1. niezanieczyszczone gleby i inne materiały występujące w stanie naturalnym, powstające w trakcie realizacji przedsięwzięcia wykorzystać w pierwszej kolejności ponownie na terenie inwestycji;
2. z nadmiarem mas ziemnych niemożliwych do zagospodarowania na terenie inwestycji postępować zgodnie z przepisami ustawy *o odpadach*;
3. na etapie realizacji przedsięwzięcia, zaplecze techniczne, miejsca magazynowania materiałów budowlanych i odpadów należy zorganizować na terenie utwardzonym, a miejsca postoju i serwisowania maszyn budowlanych i sprzętu transportowego dodatkowo uszczelnionym, tak aby zabezpieczyć miejsca przed ewentualnym przedostawaniem się substancji niebezpiecznych (ropopochodnych) do gruntu lub wód;
4. we wszystkich ww. miejscach oraz w miejscach bezpośrednich prac budowlanych należy zapewnić dostępność sorbentów, właściwych w zakresie ilości i rodzaju do potencjalnego zagrożenia, mogącego wystąpić w następstwie sytuacji awaryjnych;
5. w przypadku ewentualnego pojawienia się wycieków zanieczyszczeń do gruntu należy podjąć natychmiastowe działania zmierzające do usunięcia skutków i przyczyn awarii;
6. powstające w trakcie prowadzenia prac budowlanych oraz eksploatacji planowego przedsięwzięcia odpady, należy gromadzić selektywnie w wyznaczonych miejscach, w odpowiednio oznakowanych szczelnych pojemnikach lub kontenerach na utwardzonym podłożu, a następnie przekazywać zewnętrznym podmiotom posiadającym stosowne zezwolenia;
7. Zaopatrzenie w wodę odbywać się ma z gminnej sieci wodociągowej na podstawie umowy zawartej z gestorem sieci;
8. Ścieki bytowe z budynków zakładowych należy odprowadzać do gminnej sieci kanalizacyjnej;
9. Wody opadowe i roztopowe ujęte w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacji deszczowej, należy odprowadzać do rowu uwzględniając przepisy odrębne;
10. Wylot wyrzutni powietrza z kabiny lakierniczej o średnicy 1,0 x 1,2 m zaprojektować jako otwarty i zlokalizować na wysokości nie mniejszej niż 6,0 m.n.p.t.
11. Zainstalować kabinę lakierniczą wyposażoną w agregat wentylacyjno — grzewczy o wydajności 30000 m³/h, palnik gazowy o mocy cieplnej 290 kW oraz w układ filtrów tj.: kieszeniowy, sufitowy oraz wyciągowy. Zapewnić cykliczną wymianę filtrów.
12. Planowaną kabinę lakierniczą wyposażać w maksymalnie 2 wentylatory o poziomie mocy akustycznej nie przekraczającym 76 dB każdy.
13. Na emitorze kabiny lakierniczej przygotować stanowisko pomiarowe oraz zainstalować króćce pomiarowe zgodnie z Polską Normą.
14. Prowadzić ewidencję wielkości zużycia farb, lakierów i rozpuszczalników w zakładzie.
15. Komponenty lakiernicze i malarskie magazynować w zamkniętym pomieszczeniu o szczelnej posadzce.
16. Eksploatację projektowanej kabiny lakierniczej realizować bez generowania ścieków przemysłowych.
17. Funkcjonowanie zakładu ograniczyć wyłącznie dla pory dziennej, tj. do godz. 6:00-22:00.

III. Integralną częścią decyzji jest załącznik stanowiący charakterystykę przedsięwzięcia.

UZASADNIENIE

KONAR W. Jeziorecki R. Jeziorecka Spółka Jawna, ul. Poniatowskiego 2, 62-060 Stęszew wystąpiła o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie zakładu produkcji zabudów do samochodów ciężarowych i transportowych „KONAR” o kolejną kabinę lakierniczą. Kabina będzie integralną częścią zakładu produkcji naczep

zlokalizowanego na terenie działek o nr ewid. 598/1, 598/3, 598/6 obręb Stęszew oraz 12/1, 12/3, 12/5, 14/2, 390/5 obręb Dębienko.

Po przeanalizowaniu przedłożonych przez Wnioskodawcę dokumentów w tym mapy prezentującej obszar inwestycji wraz z zaznaczonym obszarem jej oddziaływania, oraz analizy własnej, Burmistrz Gminy Stęszew stwierdził, iż w przedmiocie postępowania ma zastosowanie art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *k.p.a.*, w związku z art. 74 ust. 3 *ustawy ooś*.

W myśl art. 71 *ustawy ooś* decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Planowane przedsięwzięcie zaliczane jest do kategorii przedsięwzięć mogących potencjalnie zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w art. 59 ust. 1 pkt 2 *ustawy ooś*, a więc do przedsięwzięć, dla których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko może zostać stwierdzony.

Zgodnie z treścią art. 73 ust. 1 *ustawy ooś* postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Organ wydaje decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony (art. 80 ust. 2 *ustawy ooś*).

Po analizie zgromadzonego materiału dowodowego organ prowadzący postępowanie, zakwalifikował planowane przedsięwzięcie do § 3 ust. 2 pkt. 2 w związku z rozbudową przedsięwzięcia wymienionego w § 3 ust. 2 pkt 14 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019, poz. 1839), czyli do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których opracowanie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko może być wymagane.

Zgodnie z art. 33 ust. 1, w związku z art. 79 *ustawy ooś* podano do publicznej wiadomości informacje o złożeniu wniosku w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia oraz o rozpoczęciu procedury z udziałem społeczeństwa. Dokumenty dotyczące przedmiotowego przedsięwzięcia zostały wyłożone do wglądu na okres 30 dni (dwukrotnie) tj. od 8.06.2022r. do 7.07.2022r. oraz od 14.03.2023 do 13.04.2023r. W powyższym okresie nie wpłynęły żadne uwagi i wnioski społeczeństwa.

Obwieszczeniem z dnia 26 października 2022r. strony postępowania zostały zawiadomione o wszczęciu postępowania. Obwieszczenie zostało podane do publicznej wiadomości w następujący sposób:

- 1) tablica ogłoszeń Urzędu Miasta i Gminy Stęszew
- 2) tablica ogłoszeń w sołectwie Dębienko
- 3) na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Miasta i Gminy Stęszew

Na podstawie art. 64 ust. 1 pkt. 1, 2, i 4 *ustawy ooś* Burmistrz Gminy Stęszew wystąpił o opinię, co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia oraz co do zakresu ewentualnego raportu do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Poznaniu oraz do Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. Organy te wydały następujące opinie:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu – opinią z dnia 28.12.2021 r., sygn. WOO-IV.4220.1871.2020.WK.3 stwierdził potrzeby przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia oraz określił zakres raportu.
2. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie opinią z dnia 22.11.2021 r. znak: PO.ZZŚ.4.435.809.2021.MDB.1 nie stwierdziło potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko.
3. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Poznaniu opinią z dnia 30.11.2021r. znak: NS.9011.1.296.2021.AC nie stwierdził potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia.

Odnosząc się do art. 80 ust. 2 *ustawy ooś* organ stwierdza, że działki objęte wnioskiem znajdują się w obszarze objętym ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przyjętego uchwałą Rady Miejskiej Gminy Stęszew nr XXXIX/334/2014 dnia 11 września 2014r. Zgodnie z zapisami w/w planu działki objęte wnioskiem stanowią teren „2U/P” i „1U/P” – *teren zabudowy usługowej, obiektów produkcyjnych, składów i magazynów*. Po zbadaniu zapisów ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego należy stwierdzić, że lokalizacja przedsięwzięcia jest zgodna z jego ustaleniami

Biorąc pod uwagę uwarunkowania wymienione w art. 63 ust. 1 *ustawy ooś*, organ przeanalizował: rodzaj i skalę przedsięwzięcia, wielkość zajmowanego terenu, zakres robót związanych z realizacją inwestycji, prawdopodobieństwo, czas trwania, zasięg oddziaływania oraz odwracalność oddziaływania, wykorzystywanie zasobów naturalnych oraz jaka emisja i uciążliwości wystąpią na etapie realizacji i eksploatacji planowanego przedsięwzięcia a także powiązana z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań realizowanych i zrealizowanych. Ponadto, organ ocenił usytuowanie przedsięwzięcia względem obszarów wymagających specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt lub ich siedlisk, a także siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszarów Natura 2000, a także wód i obowiązujących dla nich celów środowiskowych.

Z analizy zgromadzonego materiału wynika, że zakład, w którym planowane jest przedsięwzięcie jest producentem nadwozi, naczep oraz zabudów do pojazdów ciężarowych. Proces produkcyjny oparty jest głównie o obróbkę skrawaniem, montaż oraz powlekanie antykorozyjne. W chwili obecnej wykorzystywane są trzy niezależne spawalnie. Elementy spawane kierowane są do pomieszczenia śrutowni w których powierzchnie oczyszczane są przed dalszą obróbką. Kolejnym etapem technologicznym jest nakładanie warstwy cynku w większości prowadzone u zewnętrznych usługodawców. Konstrukcje po wstępnym zabezpieczeniu są przygotowywane do malowania poprzez szpachlowanie, wyrównanie nawierzchni oraz natryskowe nałożenie farby. Malowanie końcowe oraz suszenie prowadzone są w lakierni w polu widzenia kurtyny wodnej. Po wysuszeniu elementy są transportowane do montowni i zespalande z układami hydraulicznymi i elektrycznymi po czym mechanicznie są zespalande z pojazdem klienta. W celu usprawnienia procesu powlekania tak, aby podczas suszenia w jednej kabine można było malować w drugiej, planuje się ulokowanie dodatkowej kabiny lakierniczej wyposażonej w agregat wentylacyjno — grzewczy o wydajności 30000 m³/h, filtr kieszeniowy wstępny, palnik gazowy o mocy cieplnej 290kW, plenum nadmuchowe z filtrami sufitowymi oraz filtry wciągowe.

W *raporcie* wykonano analizę oddziaływania rozbudowanego zakładu na stan akustyczny środowiska. Nowym źródłem hałasu będzie kabina lakiernicza i wentylatory na niej umieszczone. Z *raportu* wynika, że po realizacji planowanej inwestycji nie zmieni się ilość pojazdów oraz ich trasy poruszania. W analizie akustycznej przyjęto, że w ciągu 8 kolejnych najmniej korzystnych godzin pory dnia po terenie zakładu będzie poruszało się 10 pojazdów ciężkich i 2 pojazdy lekkie. W analizie akustycznej uwzględniono również istniejące źródła hałasu: belownicę, wentylator istniejącej lakierni, wyrzutnie powietrza oraz hale magazynowo-produkcyjne. Zgodnie z informacjami zawartymi w przedłożonej dokumentacji, zakład funkcjonuje wyłącznie w porze dziennej. Z analizy terenu wynika, że najbliższe tereny wymagające ochrony akustycznej, wskazane w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w *sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* (Dz. U. z 2014 r., poz. 112), to tereny mieszkaniowo-usługowe zlokalizowane w odległości ok. 15 m w kierunku północnym od przedmiotowego zakładu. Analiza akustyczna załączona w przedstawionych materiałach wykazała, że realizacja przedmiotowej inwestycji nie będzie powodowała przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu na ww. terenach objętych ochroną akustyczną. W związku z tym, iż analiza akustyczna została przeprowadzona przy założeniu związanym z ograniczeniem funkcjonowania zakładu do pory dziennej oraz instalacji w kabinie lakierniczej wentylatorów o określonych parametrach akustycznych, co zapewnia dotrzymanie standardów akustycznych, wpisano je jako warunek niniejszej decyzji. Biorąc powyższe pod uwagę, uznano, że przy spełnieniu warunków nałożonych w niniejszej decyzji oraz założeń przedstawionych w *raporcie* i w jego uzupełnieniu, eksploatacja przedmiotowej inwestycji w

powiązaniu z całym zakładem nie spowoduje przekroczenia akustycznych standardów jakości środowiska.

Realizacja przedsięwzięcia przyczyni się do powstania nowych źródeł emisji do powietrza tj.: kabiny lakierniczej wraz z układem do wentylowania oraz z instalacją grzewczą o mocy cieplnej 290 kW. Na prowadzenie dotychczasowej instalacji zakład posiada pozwolenie z dnia 9 stycznia 2017 r. znak: WŚ.6224.74.2016.XXIX na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza. W chwili obecnej na terenie zakładu eksploatowane są następujące źródła emisji substancji do powietrza:

- źródła energetycznego spalania tj.: nagrzewnica gazowa 90kW, 12 sztuk nagrzewnic 30kW, nagrzewnica gazowa 25kW, 24kW, trzy kotły gazowe 20kW, dwie nagrzewnice gazowe 20kW, kocioł gazowy 10kW oraz kocioł na biomasę 25Kw,
- spawalnia obejmująca trzy pomieszczenia,
- instalacja do obróbki metali obejmująca oczyszczanie powierzchni oraz cynkowanie natryskowe,
- instalacja powlekania obejmująca istniejącą kabinę lakierniczą wraz z układem wentylacyjnym oraz układem do podczyszczania gazów wylotowych. W pomieszczeniu prowadzi się obecnie zarówno powlekanie powierzchni, przygotowanie do powlekania oraz suszenie.

Dane dotyczące parametrów istniejących źródeł przyjęto zgodnie z obowiązującym pozwoleniem na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza. Ze względu na proces prowadzony w zakładzie jako „*inny rodzaj powlekania metali, tworzyw sztucznych, tkanin, włókien folii lub papieru*” wymieniony w Rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz.U. 2020 r. poz. 1860), instalacja ze względu na planowane zużycie LZO kwalifikuje się pod zapisy tego rozporządzenia. W związku z czym instalacja musi spełniać standardy emisyjne. Eksploatacja nowej kabiny lakierniczej nie zwiększy zużycia wielkości LZO, które w obecnej chwili wynosi 12,07 Mg/rok. Zatem zakłada się zużycie preparatów powlekających na tym samym poziomie, a celem nowej kabiny lakierniczej będzie odciążenie pracy kabiny obecnej w taki sposób, że w jednym czasie będzie odbywało się w jednej kabinie suszenie gotowych elementów a w drugiej powlekanie kolejnych elementów. Biorąc powyższe pod uwagę nie ma potrzeby przedstawiania spełniania obliczeń dotrzymania standardu emisyjnego dla instalacji. Uznaje się na podstawie przedstawionych wyjaśnień, iż zakład dotrzymuje i będzie dotrzymywał standardy emisyjne.

Jednakże w związku z powyższym, z uwagi na planowaną zmianę czasu pracy instalacji, przedstawiono analizę rozprzestrzeniania substancji w powietrzu. W analizie uwzględniono wszystkie źródła emisji do powietrza istniejące oraz planowane. Wielkość emisji dla istniejącej kabiny lakierniczej rozdzielono proporcjonalnie na trzy emitory, dwa istniejące oraz jeden planowany, z tym, że tylko dla istniejącego źródła kabiny lakierniczej uwzględniono skuteczność urządzenia do ograniczenia emisji tj. kurtyny wodnej o skuteczności 65%.

Obliczenia wykazały, iż emisje substancji emitowanych do powietrza nie będą powodować przekroczenia dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. poz. 1031) oraz wartości odniesienia substancji w powietrzu, w tym dopuszczalnych częstości przekroczeń określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 16 poz.87) poza terenem, do którego wnioskodawca posiada tytuł prawny.

W warunkach realizacji przedsięwzięcia zobowiązano do prowadzenia ewidencji wielkości zużycia farb, lakierów i rozpuszczalników na potrzeby przedsięwzięcia. Prowadzenie ewidencji przyczyni się do wykazania rzeczywistego zużycia preparatów zawierających w swym składzie LZO. Zobowiązano także, aby wylot wyrzutni powietrza z kabiny lakierniczej zaprojektować

jako otwarty na wysokości nie mniejszej niż 6,0 m.n.p.t. i średnicy wylotu 1,0x1,2, z uwagi na to, że takie parametry emitora przyjęto do obliczeń rozprzestrzeniania substancji w powietrzu.

W odniesieniu do instalacji nowo zbudowanych lub zmienionych w istotny sposób, z których emisja będzie wymagała pozwolenia, prowadzący instalację, na podstawie art. 147 ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2022 r. poz. 2556 ze zm.) będzie zobowiązany do przeprowadzenia wstępnych pomiarów wielkości emisji z tej instalacji. W celu umożliwienia wykonywania pomiarów oraz w celu realizacji ewentualnie dalszych pomiarów w tym zakresie nałożono warunek, aby na kominie odprowadzającym emisję do powietrza z lakierni przygotować stanowisko pomiarowe i zainstalować króciec pomiarowy.

Z powstawaniem emisji substancji do powietrza będzie się wiązał także etap budowy przedsięwzięcia. Będzie ona związana z powstawaniem pyłów, w związku z prowadzeniem robót ziemnych oraz z przemieszczaniem mas ziemnych. Ponadto, źródłem emisji substancji do powietrza będą także procesy spalania paliw w silnikach maszyn i urządzeń pracujących na budowie. Będzie to emisja niezorganizowana i ustąpi po zakończeniu robót budowlanych, dlatego uznano ją jako pomijalną.

Przedmiotowa inwestycja realizowana będzie na terenie zakładu o uregulowanej gospodarce odpadami na podstawie decyzji - pozwolenia z 9 lipca 2021 r., znak: WŚ.6220.4.2021.IX na wytwarzanie odpadów wydanej przez Starostę Poznańskiego. Na podstawie przedstawionych w *raporcie* i jego uzupełnieniu informacji stwierdzono, że w związku z planowanym przedsięwzięciem nie zmieniają się rodzaje i ilości wytwarzanych odpadów. Wytwórcą niektórych odpadów, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2022 r. poz. 699 z [późn. zm.](#)), może być podmiot prowadzący prace budowlane na terenie zakładu. Ponadto, na terenie zakładu odpady magazynowane są i będą selektywnie, w przystosowanych pojemnikach lub kontenerach, w wyznaczonych miejscach na terenie inwestycji, w sposób zabezpieczający przed rozprzestrzenianiem się i zmieszaniem odpadów. Wszystkie odpady będą przekazywane w pierwszej kolejności do odzysku podmiotom posiadającym wymagane prawem zezwolenia w zakresie gospodarowania odpadami. W przypadku, kiedy nie będzie takiej możliwości, wytworzone odpady będą przekazywane do unieszkodliwiania. Biorąc powyższe pod uwagę, przy założeniu, że wnioskodawca będzie realizował planowane przedsięwzięcie zgodnie z zapisami w *raporcie* i w uzupełnieniu inwestycja nie będzie naruszać prawa w zakresie gospodarki odpadami.

Planowane przedsięwzięcie zlokalizowane będzie w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 144 o nazwie „Dolina Kopalna Wielkopolska”. W rejonie planowanego przedsięwzięcia głównym użytkowym poziomem wodonośnym jest poziom czwartorzędowy charakteryzujący się słabą izolacją i średnim stopniem zagrożenia. W *raporcie* i w jego uzupełnieniu, pomimo wezwania tut. organu, nie odniesiono się do lokalizacji przedmiotowego przedsięwzięcia względem ujęć wód podziemnych i ich stref ochronnych. Z ogólnodostępnych map teleinformatycznych wynika, że najbliższe ujęcie wód znajduje się w odległości około 880 m od terenu zainwestowania. W uzupełnieniu *raportu* wskazano, że aby zapobiec ewentualnym wyciekom substancji mogących zanieczyścić środowisko gruntowo-wodne lakiery, farby i rozpuszczalniki magazynowane będą w zamkniętym pomieszczeniu o szczelnej posadzce, co zawarto w warunkach niniejszej decyzji.

Planowane przedsięwzięcie zlokalizowane będzie w regionie wodnym Warty, w granicach zlewni jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) o kodzie PLGW600060. Zgodnie z obowiązującym „Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” (Dz. U. z 2016 r. poz. 1967) JCWPd PLGW600060 charakteryzuje się dobrym stanem ilościowym oraz dobrym stanem chemicznym i jest niezagrożona osiągnięciem celów środowiskowych. Dla JCWPd PLGW600060 w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” określono następujące cele środowiskowe: utrzymanie dobrego stanu chemicznego oraz dobrego stanu ilościowego. JCWPd przeznaczona jest do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia.

Jednocześnie przedsięwzięcie znajduje się w granicach jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) o kodzie PLRW6000161856969 - Samica Stęszewska, posiada ona status naturalnej części wód, jej stan jest zły i zgodnie z oceną ryzyka nieosiągnięcia celów

środowiskowych określona została jako zagrożona. Celem środowiskowym dla tej JCWP jest uzyskanie dobrego stanu ekologicznego i dobrego stanu chemicznego. Nie zidentyfikowano presji mających wpływ na obniżoną ocenę stanu chemicznego. Konieczne jest dokonanie szczegółowego rozpoznania przyczyn w celu prawidłowego zaplanowania działań naprawczych. W celu rozpoznania przyczyn nieosiągnięcia dobrego stanu chemicznego zaplanowano następujące działania: przeprowadzenie weryfikacji Programu ochrony środowiska dla gminy w zakresie ograniczania emisji do atmosfery wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych.

Z analizy planowanej inwestycji ustalono, że przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie generowało presji mogących przyczynić się do nieosiągnięcia celów środowiskowych wskazanych w JCWP, nie przyczyni się do likwidowania obszarów wodno — błotnych oraz nie wpłynie bezpośrednio na pogorszenie stanu gleb, wód powierzchniowych i podziemnych, a także na strefy ochronne ujęć wód i obszary przyległe do jezior.

Zgodnie z art. 81 ust. 3 *ustawy o oś* przeanalizowano wpływ planowanego przedsięwzięcia na cele środowiskowe zawarte w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”. Ocena zgromadzonego materiału, a także stanowisko Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, Zarządu Zlewni w Poznaniu, pozwoliło uznać, iż charakter przedsięwzięcia i skala jego oddziaływania, zastosowane rozwiązania i technologie nie stwarzają możliwości znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia na pozostające w zasięgu oddziaływania jednolite części wód i nie stwierdza się negatywnego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia, stwarzającego zagrożenie dla realizacji celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – *Prawo wodne*, a określonych dla tych części wód w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, przyjętym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. (dz. U. z 2016 r., poz. 1967). Nie mniej z uwagi na konieczność minimalizacji oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w okresie jego realizacji zasadne jest uwzględnienie w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków określonych w sentencji.

Mając na uwadze charakter i skalę planowanego przedsięwzięcia oraz zakładane do zastosowania rozwiązania mające na celu ograniczenie jego wpływu na środowiska na etapie eksploatacji kabiny lakierniczej nie przewiduje się jej negatywnego wpływu na środowisko gruntowo-wodne.

Przedmiotowe przedsięwzięcie będzie realizowane na terenie zakładu, który posiada uregulowaną gospodarkę wodno-ściekową. Zapotrzebowanie na wodę analizowanego zakładu będzie realizowane, tak jak dotychczas, z zbiorczej sieci wodociągowej. Jak wynika z *raportu* poza celami socjalno-bytowymi, ppoż. i utrzymania zieleni, woda obecnie jest zużywana do zasilania kurtyny wodnej ograniczającej emisję z istniejącej kabiny lakierniczej. W uzupełnieniu *raportu* wnioskodawca oświadczył, że nie planuje montażu kurtyny wodnej w planowanej kabinie lakierniczej, stąd warunek, aby planowane przedsięwzięcie eksploatować bez generowania ścieków przemysłowych. Ścieki bytowe będą odprowadzane, tak jak dotychczas, do sieci kanalizacji sanitarnej.

Jak wynika z *raportu* obecnie wody opadowe i roztopowe pochodzące z terenów utwardzonych i połaci dachowych zakładu odprowadzane są do rowu melioracyjnego Tb-17 zgodnie z posiadanym przez zakład pozwoleniem wodnoprawnym na szczególne korzystanie z wód. Ponieważ kabina zostanie zamontowana na istniejącym terenie utwardzonym nie zmieni się wielkość zlewni na terenie zakładu, tak więc realizacja planowanego przedsięwzięcia nie będzie miała wpływu na ilość i sposób odprowadzania wód opadowych lub roztopowych.

Przedsięwzięcie zlokalizowane zostanie w otulinie Wielkopolskiego Parku Narodowego i w bezpośrednim sąsiedztwie obszarów Natura 2000: obszaru specjalnej ochrony ptaków Ostoja Rogalińska PLB300017 i obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Wielkopolska PLH300010.

Sąsiedztwo inwestycji stanowią: pola uprawne, nieużytki, tereny zabudowy przemysłowo-magazynowej oraz mieszkaniowej, punkt skupu złomu, parking, drogi w tym droga wojewódzka 311. Ponadto, w odległości około 140 m znajduje się jezioro Bochenek. Przedsięwzięcie związane będzie z rozbudową zakładu o dodatkową kabinę lakierniczą. Teren inwestycyjny jest

całkowicie przekształcony, utwardzony oraz w znacznym stopniu zabudowany. Z dołączonej w toku postępowania ekspertyzy przyrodniczej opracowanej przez ARDEA Doradztwo Środowiskowe Arkadiusz Kiszka, *Wągrowiec maj 2022 r.* wynika, że w miejscu realizacji inwestycji oraz w jej najbliższym otoczeniu brak jest jakiejkolwiek roślinności. W trakcie wizji zaobserwowano jedynie 3 gatunki relatywnie pospolitych ptaków: pliszkę siwą, kopciuszka i grzywacza. Nie stwierdzono miejsc lęgowych ptaków, a realizacja inwestycji nie będzie związana z wycinką drzew i krzewów.

Mając na uwadze położenie inwestycji na terenie silnie przekształconym antropogenicznie nie stanowiącym atrakcyjnego siedliska dla chronionych gatunków zwierząt, roślin, grzybów nie przewiduje się znacząco negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na etapie realizacji, eksploatacji i likwidacji na środowisko przyrodnicze, w tym na bioróżnorodność rozumianą jako liczebność i kondycję populacji występujących gatunków, w szczególności gatunków chronionych, rzadkich lub ginących oraz ich siedliska, w tym utraty, fragmentacji lub izolacji siedlisk oraz zaburzenia funkcji przez nie pełnionych, a także wpływu na ekosystemy — ich kondycję, stabilność, odporność na zaburzenia, fragmentację i pełnione funkcje w środowisku. Inwestycja nie powinna także spowodować nadmiernej eksploatacji lub niewłaściwego wykorzystania zasobów przyrodniczych, czy przyczynić się do rozprzestrzeniania się gatunków obcych. Ze względu na lokalizację planowanej inwestycji poza obszarami chronionymi nie nastąpi również negatywne oddziaływanie inwestycji na gatunki, siedliska gatunków lub siedliska przyrodnicze będące przedmiotami ochrony obszarów Natura 2000, cele ochrony obszarów Natura 2000, integralność obszarów Natura 2000 lub ich powiązanie z innymi obszarami chronionymi.

W ramach prowadzonego postępowania dokonano oceny podatności przedsięwzięcia na poszczególne czynniki klimatyczne oraz przeanalizowano ewentualny wpływ inwestycji na postępujące zmiany klimatu. Po zapoznaniu się z parametrami oraz lokalizacją inwestycji stwierdzono, że w kontekście przedmiotowego przedsięwzięcia ryzyko wystąpienia opadów śniegu powodujących trudności eksploatacyjne, ryzyko wystąpienia skrajnie wysokich i niskich temperatur, ryzyko wystąpienia silnych wiatrów oraz wyładowań atmosferycznych, w sposób ciągły, jest stosunkowo niskie. Z uwagi na rodzaj i skalę przedsięwzięcia należy stwierdzić, że nie wpłynie ono znacząco na zmiany klimatu, zarówno na etapie realizacji, eksploatacji i likwidacji. Przyjęte rozwiązania techniczne, projektowe oraz organizacyjne, zastosowane materiały i sposób odwodnienia terenu, ograniczą również wrażliwość przedsięwzięcia na postępujące zmiany klimatu. Na podstawie dostępnych źródeł stwierdza się, iż przedsięwzięcie realizowane będzie poza obszarami zagrożonymi powodziami oraz obszarami osuwiskowymi.

Ze względu na szczegółowy opis planowanej inwestycji oraz stosowanych środków mających na celu zmniejszenie uciążliwości dla środowiska w związku z planowanym przedsięwzięciem, nie stwierdzono konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 *ustawy o oś*, pod warunkiem jednak, że we wniosku o wydanie ww. decyzji nie zostaną dokonane zmiany w stosunku do wymagań określonych w uzgodnieniu oraz w *raporcie*.

Ponadto, ze względu na lokalizację w dużej odległości od granic państwa oraz zakres oddziaływania inwestycji nie stwierdzono konieczności przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Na podstawie art. 10 § 1 k.p.a. Burmistrz Gminy Stęszew zawiadomił strony postępowania (poprzez publiczne obwieszczenie) o możliwości zapoznania się i wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji. Obwieszczenie zostało podane do publicznej wiadomości z dniem 9 maja 2023r. w następujący sposób:

1. tablica ogłoszeń Urzędu Miasta i Gminy Stęszew
2. tablica ogłoszeń w sołectwie Dębienko gm. Stęszew
3. na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Miasta i Gminy Stęszew

W wyznaczonym terminie nie wpłynęły żadne uwagi i wnioski stron postępowania.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono, jak w sentencji decyzji .

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Poznaniu w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji stronie, za pośrednictwem Burmistrza Gminy Stęszew.

Na podstawie art. 127a § 1 *k.p.a.* strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna (art. 127a § 2 *k.p.a.*). Oświadczenie w przedmiocie zrzeczenia się prawa do wniesienia odwołania następuje wobec organu, który wydał decyzję. Skutkiem zrzeczenia się prawa do wniesienia odwołania, z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia w tym przedmiocie jest to, że decyzja staje się ostateczna i prawomocna, a także podlega wykonaniu.

*Burmistrz Gminy Stęszew
/-/ Włodzimierz Pinczak*

Załączniki:

Charakterystyka planowanego przedsięwzięcia zgodnie z art. 82 ust. 3 *ustawy ooś*

*Oplatę skarbową w kwocie 205 zł zapłacono przelewem
na konto UMiG Stęszew w dniu 1.09.2021r.*

Otrzymują:

1. Inwestor
2. Pozostałe strony postępowania poprzez obwieszczenie (zgodnie z art. 49 *k.p.a.*)
3. a/a – sprawę prowadzi Barbara Pempera tel. (61) 8197-125

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska,
ul. H. Dąbrowskiego 79
60-529 Poznań
2. Państwowe Gospodarstwa Wodne Wody Polskie
Zarząd Zlewni w Poznaniu
ul. Szewska 1
61-760 Poznań
3. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny
ul. Gronowa 22
Poznań
4. Starosta Poznański (na podstawie art. 86a *ustawy ooś* - po stwierdzeniu ostateczności decyzji)

Załącznik do decyzji nr Oś.6220.33.2021 z dnia 31 maja 2023r.

Charakterystyka przedsięwzięcia

Planowana do realizacji inwestycja, ulokowana zostanie na terenie istniejącego zakładu produkcji plandek i zabudów do pojazdów ciężkich, na terenie działek o nr ewid. 598/1, 598/3, 598/6 obręb Stęszew oraz 12/1, 12/3, 12/5, 14/2, 390/5 obręb Dębienko. Teren zakładu od lat wykorzystywany jest do powyższego celu a nowa kabina lakiernicza wybudowana zostanie w miejscu, dotychczas wykorzystywanym jako droga komunikacyjna, wewnątrzzakładowa. Ze względu na typowo

przemysłowy charakter terenu inwestycji, nie będzie konieczne przeprowadzenie wycinki drzew lub krzewów. Teren inwestycji jest objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego przyjęty Uchwałą Rady Miejskiej Gminy Stęszew nr XXXIX/334/2014 z dnia 11 września 2014 roku, w którym teren inwestycji określa się symbolem U/P – teren zabudowy usługowej, obiektów produkcyjnych, składów i magazynów.

Zakład KONAR, to producent nadwozi, naczep oraz zabudów do pojazdów ciężarowych, dostarczanych przez klientów. Zakład, w którym planowane jest przedsięwzięcie jest producentem nadwozi, naczep oraz zabudów do pojazdów ciężarowych. Proces produkcyjny oparty jest głównie o obróbkę skrawaniem, montaż oraz powlekanie antykorozyjne. W chwili obecnej wykorzystywane są trzy niezależne spawalnie. Elementy spawane kierowane są do pomieszczenia śrutowni w których powierzchnie oczyszczane są przed dalszą obróbką. Kolejnym etapem technologicznym jest nakładanie warstwy cynku w większości prowadzone u zewnętrznych usługodawców. Konstrukcje po wstępnym zabezpieczeniu są przygotowywane do malowania poprzez szpachlowanie, wyrównanie nawierzchni oraz natryskowe nałożenie farby. Malowanie końcowe oraz suszenie prowadzone są w lakierni w polu widzenia kurtyny wodnej. Po wysuszeniu elementy są transportowane do montowni i zespalande z układami hydraulicznymi i elektrycznymi po czym mechanicznie są zespalande z pojazdem klienta. W celu usprawnienia procesu powlekania tak, aby podczas suszenia w jednej kabinie można było malować w drugiej, planuje się ulokowanie dodatkowej kabiny lakierniczej wyposażonej w agregat wentylacyjno — grzewczy o wydajności 30000 m³/h, filtr kieszeniowy wstępny, palnik gazowy o mocy cieplnej 290kW, plenum nadmuchowe z filtrami sufitowymi oraz filtry wyciągowe. W chwili obecnej trudno jest oszacować natężenie pracy w nowej kabinie, inwestor założył, iż zużycie obecne preparatów powlekających nie ulegnie zmianie, a cel wykorzystania nowej kabiny ma obejmować zwolnienie kabiny istniejącej.

W raporcie wykonano analizę oddziaływania rozbudowanego zakładu na stan akustyczny środowiska. Nowym źródłem hałasu będzie kabina lakiernicza i wentylatory na niej umieszczone. Z raportu wynika, że po realizacji planowanej inwestycji nie zmieni się ilość pojazdów oraz ich trasy poruszania. W analizie akustycznej przyjęto, że w ciągu 8 kolejnych najmniej korzystnych godzin pory dnia po terenie zakładu będzie poruszało się 10 pojazdów ciężkich i 2 pojazdy lekkie. W analizie akustycznej uwzględniono również istniejące źródła hałasu: belownicę, wentylator istniejącej lakierni, wyrzutnie powietrza oraz hale magazynowo-produkcyjne. Zgodnie z informacjami zawartymi w przedłożonej dokumentacji, zakład funkcjonuje wyłącznie w porze dziennej. Analiza akustyczna załączona w przedstawionych materiałach wykazała, że realizacja przedmiotowej inwestycji nie będzie powodowała przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu na ww. terenach objętych ochroną akustyczną.

Realizacja przedsięwzięcia przyczyni się do powstania nowych źródeł emisji do powietrza tj.: kabiny lakierniczej wraz z układem do wentylowania oraz z instalacją grzewczą o mocy cieplnej 290 kW. Na prowadzenie dotychczasowej instalacji zakład posiada pozwolenie z dnia 9 stycznia 2017 r. znak: WŚ.6224.74.2016.XXIX na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza. W chwili obecnej na terenie zakładu eksploatowane są następujące źródła emisji substancji do powietrza:

- źródła energetycznego spalania tj.: nagrzewnica gazowa 90kW, 12 sztuk nagrzewnic 30kW, nagrzewnica gazowa 25kW, 24kW, trzy kotły gazowe 20kW, dwie nagrzewnice gazowe 20kW, kocioł gazowy 10kW oraz kocioł na biomasę 25Kw,
- spawalnica obejmująca trzy pomieszczenia,
- instalacja do obróbki metali obejmująca oczyszczanie powierzchni oraz cynkowanie natryskowe,
- instalacja powlekania obejmująca istniejącą kabinę lakierniczą wraz z układem wentylacyjnym oraz układem do podczyszczania gazów wylotowych. W pomieszczeniu prowadzi się obecnie zarówno powlekanie powierzchni, przygotowanie do powlekania oraz suszenie.

Dane dotyczące parametrów istniejących źródeł przyjęto zgodnie z obowiązującym pozwoleniem na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza. Ze względu na proces prowadzony w zakładzie jako „*inny rodzaj powlekania metali, tworzyw sztucznych, tkanin, włókien folii lub papieru*” wymieniony w Rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz.U. 2020 r. poz. 1860), instalacja ze względu na planowane zużycie LZO kwalifikuje się pod zapisy tego rozporządzenia. W związku z czym instalacja musi spełniać standardy emisyjne. Eksploatacja nowej kabiny lakierniczej nie zwiększy zużycia wielkości LZO, które w obecnej chwili wynosi 12,07 Mg/rok. Zatem zakłada się zużycie preparatów powlekających na tym samym poziomie, a celem nowej kabiny lakierniczej będzie odciążenie pracy kabiny obecnej w taki sposób, że w jednym czasie będzie odbywało się w jednej kabine suszenie gotowych elementów a w drugiej powlekanie kolejnych elementów. Biorąc powyższe pod uwagę nie ma potrzeby przedstawiania spełniania obliczeń dotrzymania standardu emisyjnego dla instalacji. Uznaje się na podstawie przedstawionych wyjaśnień, iż zakład dotrzymuje i będzie dotrzymywał standardy emisyjne.

Obliczenia wykazały, iż emisje substancji emitowanych do powietrza nie będą powodować przekroczenia dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. poz. 1031) oraz wartości odniesienia substancji w powietrzu, w tym dopuszczalnych częstości przekroczeń określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 16 poz.87) poza terenem, do którego wnioskodawca posiada tytuł prawny.

Właściciel oraz użytkownik instalacji prowadzi ewidencję odpadów powstających na terenie zakładu oraz posiada pozwolenie na wytworzenie odpadów WŚ.6220.4.2021.IX. Ze względu na kontynuację charakteru produkcji, rodzaje odpadów nie ulegną zmianie.

Odpady komunalne – powstawanie odpadów komunalnych związane będzie z obecnością pracowników całego zakładu i ich codziennymi potrzebami, szacuje się iż odpady powyższe będą zawierały m. innymi: torby papierowe, torby foliowe, opakowania szklane, opakowania z tworzyw sztucznych i papieru, odpady biurowe, odpady ze sprzątnięcia pomieszczeń socjalnych i biurowych.

Poniżej przedstawiono zestawienie odpadów wytworzonych w roku kalendarzowym.

Zestawienie odpadów powstających na etapie eksploatacji przedsięwzięcia

L.p.	Nazwa odpadu oraz charakterystyka	Kod odpadu	Masa wytworzonych odpadów w roku kalendarzowym 2020 [Mg/rok]	Masa dopuszczona do wytworzenia [Mg/rok]
1	Zużyte materiały szlifierskie inne niż wymienione w 120120	12 01 21	0,15	1,0
2	Tworzywa sztuczne	16 01 19	0,96	-
3	Syntetyczne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe	13 02 06*	0,45	-
4	Opakowanie z papieru i tektury	15 01 01	7,09	15,0
5	Aluminium	17 04 02	7,236	12,0
6	Żelazo i stal	17 04 05	88,07	400,00

Na terenie zakładu odpady magazynowane są i będą selektywnie, w przystosowanych pojemnikach lub kontenerach, w wyznaczonych miejscach na terenie inwestycji, w sposób zabezpieczający przed rozprzestrzenianiem się i zmieszaniem odpadów. Wszystkie odpady będą przekazywane w pierwszej kolejności do odzysku podmiotom posiadającym wymagane prawem zezwolenia w zakresie gospodarowania odpadami. W przypadku, kiedy nie będzie takiej możliwości, wytworzone odpady będą przekazywane do unieszkodliwiania.

Przedsięwzięcie zlokalizowane zostanie w otulinie Wielkopolskiego Parku Narodowego i w bezpośrednim sąsiedztwie obszarów Natura 2000: obszaru specjalnej ochrony ptaków Ostoja Rogalińska PLB300017 i obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Wielkopolska PLH300010.

Sąsiedztwo inwestycji stanowią: pola uprawne, nieużytki, tereny zabudowy przemysłowo-magazynowej oraz mieszkaniowej, punkt skupu złomu, parking, drogi w tym droga wojewódzka 311. Ponadto, w odległości około 140 m znajduje się jezioro Bochenek. Przedsięwzięcie związane będzie z rozbudową zakładu o dodatkową kabinę lakierniczą. Teren inwestycyjny jest całkowicie przekształcony, utwardzony oraz w znacznym stopniu zabudowany. Realizacja inwestycji nie będzie związana z wycinką drzew i krzewów.

*Burmistrz Gminy Stęszew
/-/ Włodzimierz Pinczak*